

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 9 Απριλίου 2002.

(¹) ΕΕ L 94 της 9.4.1999, σ. 24.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-303/03)

(2003/C 213/37)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Μηνά Κωνσταντινίδη και Roberto Amorosi, άσκησε στις 14 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/53/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους και, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή παρόμοιες διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10 της οδηγίας
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 21 Απριλίου 2002.

(¹) ΕΕ L 269 της 21.10.2000, σ. 34.

Αγωγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά PROSECOM — Protecção, Segurança e Comunicações, Lda., που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-304/03)

(2003/C 213/38)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους R. Lyal και G. Braga da Cruz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Ιουλίου 2003 αγωγή κατά της PROSECOM — Protecção, Segurança e Comunicações, Lda.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να της καταβάλει το ποσό των 111 605,10 ευρώ (εκατόν ένδεκα χιλιάδων εξακοσίων πέντε ευρώ και δέκα λεπτών), ήτοι κεφάλαιο 88 276 ευρώ και τόκους 23 329,10 ευρώ, υπολογιζόμενους από 15/11/1998 έως 30/06/2003 προς 5,50 % (έως 31/12/2002) και προς 7,50 % (από 01/01/2003).
- να υποχρεώσει την εναγομένη να της καταβάλλει 18,14 ευρώ (δεκαοκτώ ευρώ και δεκατέσσερα λεπτά) ημερησίως, ως τόκους παραγομένους με το ίδιο επιτόκιο από 01/07/2003, μέχρι πλήρους αποπληρωμής.
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά τους γενικούς όρους της συμβάσεως, οι συμβαλλόμενοι ανέλαβαν την υποχρέωση, σε περίπτωση που η συνολική χρηματοδοτική συνδρομή της Επιτροπής στο πρόγραμμα ήθελε αποδειχθεί κατώτερη των πραγματοποιηθεισών καταβολών, να επιστρέψουν αμέσως τη διαφορά στην Επιτροπή. Η εναγομένη, μη επιστρέφοντας τα προαναφερθέντα ποσά, τα οποία της είχε καταβάλει η Επιτροπή, δεν εκπλήρωσε την υποχρέωση που είχε αναδεχθεί διά της συμβάσεως. Το σύνολο των δαπανών που, ως προς την εναγομένη, εγκρίθηκαν κατόπιν ελέγχου τον οποίο διενήργησε η Επιτροπή, ανήλθε σε 26 270 857 εσκούδος και, επομένως, η συνδρομή της Επιτροπής καθορίστηκε τελικώς σε 13 135 428 εσκούδος, ήτοι 68 686 ECU. Λαμβάνοντας δε υπόψη ότι το συνολικώς ληφθέν από την εναγομένη ποσό ήταν 156 962 ECU, το υπερβάλλον, το οποίο έπρεπε να επιστρέψει η εναγομένη, ανερχόταν σε 88 276 ECU. Εφόσον μέχρι σήμερα δεν πραγματοποιήθηκε καμία πληρωμή, το ποσό αυτό εξακολουθεί να οφείλεται στο σύνολο

του. Πέραν του οφειλομένου κεφαλαίου, η εναγομένη οφείλει επίσης το ποσό των τόκων που παρήχθησαν αφότου το χρέος κατέστη απαιτητό και μέχρι πλήρους αποπληρωμής.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γαλλικού Οργανισμού υγειονομικής ασφάλειας των προϊόντων υγείας (Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé), που ασκήθηκε στις 22 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-308/03)

(2003/C 213/39)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους P. Lyaal και Ch. Giolitto, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 22 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γαλλικού Οργανισμού υγειονομικής ασφάλειας των προϊόντων υγείας [στο εξής: AFSSASPS].

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να καταδικάσει τον καθού:

1. να καταβάλει στην προσφεύγουσα ποσό ύψους 47 218,32 ευρώ (σαράντα επτά χιλιάδες διακόσια δέκα ευρώ και τριάντα δύο λεπτά), ήτοι 41 000 ευρώ κεφάλαιο και 6 218,32 ευρώ τόκοι υπερημερίας έως 31 Μαρτίου 2003, με επιτόκιο ύψους 5,25 %·
2. να καταβάλει 6,74 ευρώ (έξι ευρώ και εβδομήντα τέσσερα λεπτά) ημερησίως έναντι τόκων, με το ίδιο επιτόκιο, από 1ης Απριλίου 2003 και έως τελικής εξοφλήσεως·
3. στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το αρμόδιο δικαστήριο εν προκειμένω είναι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, παρά το περιεχόμενο της ρήτηρας διαιτησίας, δεδομένου ότι η εν λόγω ρήτρα δεν μπορεί να έχει ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, όπως προβλέπεται από τη Συνθήκη.

Η AFSSASPS, αρνούμενη να προσκομίσει τα δικαιολογητικά εξόδων που της ζήτησε η Επιτροπή, παρέβη την υποχρέωσή της βάσει της συμβάσεως που συνήφθη κατ' εφαρμογή του ειδικού ερευνητικού και αναπτυξιακού προγράμματος στο πεδίο των εφαρμογών τηλεματικής κοινού ενδιαφέροντος και υποχρεούται να επιστρέψει το ποσό της προκαταβολής στην Επιτροπή.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-310/03)

(2003/C 213/40)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον D. Martin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Ιουλίου 2003 προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, μη θεωρίζοντας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (¹), το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας παρήλθε την 1η Ιανουαρίου 2002.

(¹) ΕΕ L 171 της 7.7.1999, σ. 12.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-311/03)

(2003/C 213/41)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον D. Martin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Ιουλίου 2003 προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.